

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 10 februari 2023
(OR. en)

6253/23

**Interinstitutionellt ärende:
2023/0027(CNS)**

**JUSTCIV 21
AL 2
JAIEX 8
JAI 134**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	8 februari 2023
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2023) 64 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS BESLUT om tillstånd för Frankrike att förhandla om ett bilateralt avtal med Algeriet om rättsligt samarbete i familjerättsliga frågor

För delegationerna bifogas dokument – COM(2023) 64 final.

Bilaga: COM(2023) 64 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 8.2.2023
COM(2023) 64 final

2023/0027 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

**om tillstånd för Frankrike att förhandla om ett bilateralt avtal med Algeriet om rättsligt
samarbete i familjerättsliga frågor**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Den fortsatta utvecklingen av EU:s regelverk i fråga om rättsligt samarbete i civilrättsliga och handelsrättsliga frågor påverkar även internationella förhållanden, och många av dessa frågor omfattas nu av EU:s exklusiva externa befogenhet, vilket bekräftats av fast rättspraxis från Europeiska unionens domstol. EU:s bestämmelser kan mycket väl påverkas eller ändras av internationella åtaganden på områden som till stor del redan omfattas av dessa bestämmelser.¹ I sammanhanget har därför förhandlingar om bilaterala avtal mellan medlemsstater och tredjeländer begränsats till de möjligheter som erbjuds i kraft av förordning (EG) nr 662/2009,² rådets förordning nr 664/2009³ och artikel 351 i EUF-fördraget.

Genom en verbalnot av den 26 juli 2016 kontaktades Frankrike av den algeriska beskickningen i landet med ett förslag om att inleda förhandlingar om ett nytt bilateralt avtal om rättsligt samarbete i civilrättsliga och handelsrättsliga frågor. Syftet var att modernisera och konsolidera tre redan befintliga instrument om rättsligt samarbete mellan Frankrike och Algeriet som ingåtts 1962, 1964 och 1980 i ett enda instrument.

I en skrivelse av den 8 december 2016 tog Frankrike kontakt med kommissionen och bad om tillstånd att få förhandla och ingå ett bilateralt avtal med Algeriet om civilrättsliga och handelsrättsliga frågor. Man tillade att det ännu inte hade beslutats om även familjerättsliga frågor skulle omfattas av avtalet. Ett utkast till avtal tillhandahölls, som bland annat innehöll bestämmelser om delgivning av handlingar, bevisupptagning, erkännande och verkställighet av beslut samt rättsligt bistånd. Frankrike medgav att åtminstone vissa av bestämmelserna i utkastet till avtal avsåg frågor som ingår i EU:s exklusiva externa befogenhet.

Frankrike förklarade att de gällande äldre instrumenten inte längre var i stånd att på ett effektivt sätt reglera det mycket nära bilaterala samarbetet mellan Frankrike och Algeriet och att det fanns ett allmänt behov av att anpassa bestämmelserna till EU:s normer i dessa frågor. Det var exempelvis inte möjligt att delge handlingar genom rekommenderad försändelse eller elektroniskt. Vad gäller bevisupptagning var det inte tillåtet att använda videoupptagning.

Kommissionen beaktade de särskilda ekonomiska, kulturella, historiska, sociala och politiska banden mellan Frankrike och Algeriet, men anmärkte att EU inom ramen för sitt rättsliga samarbete med tredjeland huvudsakligen förlitar sig på befintliga multilaterala ramar, såsom de instrument som utarbetats av Haagkonferensen för internationell privaträtt. Därmed säkerställer man att samma rättsliga ramar är tillämpliga på ett stort antal stater med olika rättslig bakgrund, vilket ger betydande fördelar. EU förespråkar därför att partnerländerna – i synnerhet sådana medelhavsländer som Algeriet – ansluter sig till relevanta internationella

¹ Se exempelvis punkt 73 i yttrande 1/13 från Europeiska unionens domstol.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 662/2009 av den 13 juli 2009 om införande av ett förfarande för förhandling och ingående av avtal mellan medlemsstater och tredjeländer om särskilda frågor avseende tillämplig lag för avtalsförpliktelser och utomobligatoriska förpliktelser, *EUT L 200*, 31.7.2009, s. 25.

³ Rådets förordning (EG) nr 664/2009 av den 7 juli 2009 om införande av ett förfarande för förhandling och ingående av avtal mellan medlemsstater och tredjeländer om domstols behörighet, erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål, mål om föräldraansvar och mål om underhållsskyldighet, samt avseende tillämplig lag i mål om underhållsskyldighet, *EUT L 200*, 31.7.2009, s. 46.

konventioner på det civilrättsliga området, som i många fall utarbetats av just Haagkonferensen.

Kommissionen drog slutsatsen att denna bakgrund gör att det inte skulle vara förenligt med EU:s politik på området att ge en medlemsstat tillstånd att förhandla och ingå bilaterala avtal med tredjeländer på det civilrättsliga område som inte ingår i tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 662/2009 och rådets förordning (EG) nr 664/2009.

Efter ytterligare skriftväxling påtalades frågan sedan inte igen för kommissionen förrän i november 2019. Det kvarstående problemet diskuterades på djupet vid flera tillfällen, såväl på politisk som teknisk nivå. Under dessa möten förtydligade Frankrike att bestämmelserna i utkastet till avtal var avsedda att tillämpas även på familjerättsliga frågor, trots att ingen sådan uttrycklig hänvisning gjordes i texten. Ett något ändrat utkast till avtal tillställdes kommissionen i juli 2020. I en not av den 9 april 2021 (som kommissionen mottog den 9 juli 2021) förtydligade Frankrike ytterligare avtalsutkastets tillämpningsområde och tillhandahöll en ny version där bestämmelser om utövande av juridiska yrken lyfts ut ur texten.

Frankrike förklarade att bestämmelserna om erkännande och verkställighet av beslut, delgivning av handlingar och bevisupptagning är avsedda att tillämpas även på familjerättsliga frågor, i synnerhet skilsmässa, separation och ogiltigförklaring av äktenskap, föräldraansvar, bortförande av barn, underhållsskyldighet, makars egendomsordning och registrerade partnerskap. Av särskild vikt för Frankrike var erkännande av äktenskapsskillnad efter gemensam ansökan. Frankrike försäkrade kommissionen om att det franska rättsväsendets omfattande användning av undantaget avseende allmän ordning vid hanteringen av beslut från Algeriet garanterar respekten för de mänskliga rättigheterna, jämställdhet mellan könen och skydd av barn.

Frankrike försåg även kommissionen med de senast tillgängliga uppgifterna om sina nära förbindelser med Algeriet. År 2021 var 611 084 myndiga algeriska medborgare bosatta i Frankrike, vilket gör dem till den främsta utländska befolkningsgruppen. Dessa siffror omfattar inte underåriga, personer med dubbelt medborgarskap eller personer som vistas olagligen i Frankrike. För närvarande är 31 980 franska medborgare bosatta i Algeriet, enligt uppgifterna i registren över franska medborgare bosatta i utlandet. Vad gäller ekonomi och handel är Frankrike Algeriets näst viktigaste handelspartner och den största investeraren, kolvätesektorn frånräknad.

Med hänsyn till de nya uppgifterna från Frankrike och de förklaringar som lämnats vid flera tekniska möten under perioden 2019-2021, beslutade kommissionen att ompröva situationen.

Det var uppenbart att Algeriet inte inom en överskådlig framtid skulle tillträda de centrala konventioner som utarbetats av Haagkonferensen för internationell privaträtt. Detta gjorde Algeriet klart i en verbalnot av den 14 februari 2021 som tillställdes Frankrike och överlämnades av Frankrike till kommissionen.

Trots ansträngningar både från kommissionens sida (periodiska underkommittéer för rättvisa, frihet och säkerhet med Algeriet där frågorna om Algeriets anslutning till Haagkonventionen ständigt togs upp och Algeriets deltagande i alla omgångar av det rättsliga programmet för Europa-Medelhavsområdet som finansieras av kommissionen) och från Haagkonventionens sida (deltagande i den av Haagkonferensen inledda "Maltaprocessen" som förklarade fördelarna med att ansluta sig till den multilaterala ramen) så har Algeriet inte engagerat sig på ett konstruktivt sätt och har inte heller redogjort för de skäl som ligger bakom detta val.

Å andra sidan planerar kommissionen inget avtal mellan EU och Algeriet om rättsligt samarbete i civilrättsliga frågor. EU:s politik i frågan bygger på multilateralism, vilket gör att tredjeländers anslutning till Haagkonferensens multilaterala ramar samtidigt skapar en gemensam rättslig ram mellan EU och dess medlemsstater å den ena sidan samt Algeriet å den andra sidan. Bilaterala avtal mellan EU och ett tredjeland, även ett tredjeland som konsekvent vägrar ansluta sig till Haagkonferensens konventioner, kan bara övervägas om det finns ett tillräckligt starkt unionsintresse som bygger på ett väsentligt och relevant rättsligt samarbete med landet i fråga inom medlemsstaterna, och inte bara i en enskild medlemsstat. Så är inte fallet här.

Såsom förklaras närmare i nästa avsnitt kunde varken den möjlighet som erbjuds av artikel 351 i EUF-fördraget eller tillstånd i enlighet med förordningarna 662 och 664/2009 tillämpas på det föreliggande ärendet.

Därför kom kommissionen fram till slutsatsen att ett särskilt tillstånd för Frankrike enligt artikel 2 i EUF-fördraget kunde övervägas. Frankrike kan få tillstånd att förhandla (och i ett senare skede ingå) ett bilateralt avtal med Algeriet i frågor som omfattas av EU:s exklusiva externa befogenhet, med hänsyn till de särskilda förbindelser som finns mellan de båda länderna, under förutsättning att detta inte hindrar utvecklingen och tillämpningen av unionens politik.

Det är ställt utom allt tvivel att multilateralism även fortsättningsvis utgör en hörnsten i EU:s politik gentemot tredjeländer vad gäller rättsligt samarbete i civilrättsliga och handelsrättsliga frågor och att detta tillstånd att inleda förhandlingar, om det beviljas av rådet, är att betrakta som ett undantag som inte på något sätt kan anses vara prejudicerande. Enbart det faktum att ett tredjeland vägrar ansluta sig till Haagkonferensens konventioner räcker inte heller som enda förutsättning för att bevilja ett tillstånd enligt artikel 2.1 i EUF-fördraget, utan att den exceptionella karaktären på en medlemsstats förbindelse med ett givet tredjeland vederbörligen kan styrkas.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Omförhandling av befintliga bilaterala avtal i frågor som omfattas av EU:s exklusiva externa befogenhet är tillåten enligt artikel 351 i EUF-fördraget för stater som ansluter sig till Europeiska unionen, för att undanröja oförenligheter mellan EU:s regelverk och internationella avtal som sådana stater ingått med tredjeland innan sin anslutning. Flera medlemsstater har redan utnyttjat denna artikel för att aktualisera avtal om rättsligt bistånd vid samarbete med tredjeland i civilrättsliga och handelsrättsliga frågor och kommissionen har informerats om dessa processer. Men lydelsen i artikel 351 i EUF-fördraget ger dock inte de medlemsstater som grundade Europeiska ekonomiska gemenskapen samma möjligheter att uppdatera avtal som ingåtts efter den 1 januari 1958. Möjligheten att omförhandla bilaterala avtal med tredjeländer för att anpassa dem till regelverket står därför inte öppen för dessa medlemsstater, däribland Frankrike, avseende omförhandling av avtal från 1962, 1964 och 1980.⁴

Situationen förmildrades något genom antagandet av förordning (EG) nr 662/2009 och rådets förordning (EG) nr 664/2009, som undantagsvis och under strikta förutsättningar tillåter medlemsstaterna att förhandla och ingå internationella avtal i vissa frågor som omfattas av EU:s exklusiva befogenheter. De båda förordningarnas tillämpningsområde är dock mycket

⁴ Avseende tolkningen av artikel 351 i EUF-fördraget, se mål C-435/22 PPU, punkterna 115-126, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/sv/TXT/?uri=CELEX:62022CJ0435>

smalt och omfattar inte alla de frågor som regleras i utkastet till avtal mellan Frankrike och Algeriet. Förordningarna är av undantagskaraktär och bör tolkas restriktivt.

Med detta sagt ska framhållas att artikel 2.1 i EUF-fördraget lyder på följande sätt: *"När fördragen tilldelar unionen exklusiv befogenhet på ett visst område, får endast unionen lagstifta och anta rättsligt bindande akter medan medlemsstaterna får göra detta själva endast efter bemyndigande från unionen eller för att genomföra unionens akter."*

I enlighet med det ovan sagda kan denna bestämmelse användas för att ge Frankrike bemyndigande att inleda förhandlingar med Algeriet. Rådets slutsatser från 2019 om det framtida civilrättsliga samarbetet ⁵ öppnar för denna möjlighet genom att erinra om att *"en multilateral inställning är ett väsentligt inslag i det internationella samarbetet även på det civilrättsliga området (...) I vissa fall, där multilateralt samarbete inte är ett alternativ, uppmanar rådet kommissionen att lägga fram effektiva alternativ för att tillgodose allmänhetens och företagens behov"*.

Eftersom det framtida avtalet har inspirerats av EU:s regelverk och Haagkonferensens konventioner kan de därmed sammanhängande förhandlingarna bidra till att öka Algeriets medvetenhet om de fördelar som en anslutning till den multilaterala ramen kan erbjuda.

• **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Algeriet är en mycket viktig partner för Europa med tanke på landets närhet och storlek, dess stabiliserande roll i regionen och på den afrikanska kontinenten och framför allt på grund av de nära förbindelser som sedan länge förenar EU:s medlemsstater med Algeriet.

Europeiska unionen samarbetar med Algeriet inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken och dess sydliga dimension, det förnyade partnerskapet med det södra grannskapet och den nya agendan för Medelhavsområdet.⁶ Förbindelserna mellan EU och Algeriet bygger på det associeringsavtal som trädde i kraft år 2005. Detta utgör den rättsliga ramen för parternas förbindelser i ekonomiska, handelsrättsliga, politiska, sociala och kulturella frågor. En tillnärmning mellan Algeriet och EU möjliggjordes tack vare ett nära tekniskt samarbete om de olika aspekterna på avtalet.

Artikel 85 om rättsligt samarbete hänvisar i fråga om rättsligt samarbete på det civilrättsliga området till stärkt ömsesidigt bistånd avseende samarbetet för att hantera tvister eller ärenden av civilrättslig, handelsrättslig eller familjerättslig art. Detta samarbete får vid behov även inbegripa förhandlingar om avtal.

Medlemsstaterna har på andra områden av EU:s politik möjligheter att omförhandla bilaterala avtal med tredjeländer, antingen inom ramen för en särskild mekanism eller ett bemyndigande som beviljas enligt artikel 2.1 i EUF-fördraget, huvudsakligen i tekniska frågor på

⁵ EUT C 419, 12.12.2019, s. 6.

⁶ Gemensamt meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Förnyat partnerskap med det södra grannskapet – En ny agenda för Medelhavsområdet, Förnyat partnerskap med det södra grannskapet – En ny agenda för Medelhavsområdet,
https://www.eeas.europa.eu/sites/default/files/joint_communication_renewed_partnership_southern_neighbourhood.pdf

transportområdet. Förordning (EG) nr 847/2004⁷ innehåller exempelvis riktlinjer för medlemsstaternas anpassning av befintliga bilaterala luftfartsavtal och kriterier för förhandling och ingående av framtida bilaterala avtal mellan medlemsstaterna och tredjeländer. Där fastställs också ett särskilt tillståndsförfarande.

Förfarandet med bemyndigande enligt artikel 2.1 i EUF-fördraget har nyligen använts för transportfrågor, exempelvis avseende ett avtal mellan Italien och Schweiz⁸ och ett annat avtal mellan Tyskland och Schweiz⁹.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Den rättsliga grunden för förslaget är artiklarna 2.1 och 81.3 i EUF-fördraget, eftersom förslaget avser bestämmelser om utkastet till avtal mellan Frankrike och Algeriet om rättsligt samarbete i familjerättsliga frågor, med undantag för civilrättsliga och handelsrättsliga frågor, vilka regleras i ett parallellt förslag.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Ej tillämpligt eftersom förslaget avser ett område där unionen har exklusiv befogenhet.

• Proportionalitetsprincipen

Syftet med förslaget är att i enlighet med artikel 2.1 i EUF-fördraget tillåta förhandlingar om ett bilateralt avtal mellan Frankrike och Algeriet om rättsligt samarbete på det familjerättsliga området, som omfattas av EU:s exklusiva externa befogenhet. Följaktligen går förslaget till rådets beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

Såsom förklarats ovan är den enda möjlighet som är förenlig med det tillgängliga rättsliga regelverket och EU:s politik för rättsligt samarbete i civilrättsliga frågor, vilket bygger på multilateralism och inte omfattar förhandlingar om ett avtal mellan EU och Algeriet i denna fråga, att ge Frankrike tillstånd att förhandla om ett bilateralt avtal med Algeriet.

• Val av instrument

Bemyndigande enligt artikel 2.1 i EUF-fördraget bör beviljas av unionens lagstiftare i enlighet med det lagstiftningsförfarande som avses i artikel 81.3 i EUF-fördraget. Den föreslagna rättsakten, som innebär ett individuellt bemyndigande, ska antas som svar på begäran från Frankrike. Den bör därför utformas som ett beslut riktat till Frankrike. Följaktligen utgör förslaget till rådets beslut ett lämpligt instrument för att, i enlighet med artikel 2.1 i EUF-fördraget, bemyndiga Frankrike att agera i denna fråga.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 847/2004 av den 29 april 2004 om förhandling om och genomförande av luftfartsavtal mellan medlemsstater och tredjeländer, EUT L 157, 30.4.2004, s. 7. Korrigendum till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 847/2004 av den 29 april 2004 om förhandling om och genomförande av luftfartsavtal mellan medlemsstater och tredjeländer (Europeiska unionens officiella tidning L 195, 2.6.2004, s. 3).

⁸ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/854 av den 18 juni 2020 om bemyndigande för Italien att förhandla fram och ingå ett avtal med Schweiz i syfte att tillåta cabotagetrafik vid internationella persontransporter med buss i de båda ländernas gränsregioner, EUT L 198, 22.6.2020, s. 47.

⁹ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/853 av den 18 juni 2020 om bemyndigande för Tyskland att ändra sitt bilaterala avtal om vägtransporter med Schweiz i syfte att tillåta cabotagetrafik vid internationella persontransporter med buss i de båda ländernas gränsregioner, EUT L 198, 22.6.2020, s. 44.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Detta förslag grundas på en ansökan från Frankrike och berör bara denna medlemsstat.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Detta förslag påverkar inte EU:s budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Utvecklingen av förhandlingarna mellan Frankrike och Algeriet kommer att följas uppmärksamt för att det slutliga avtalet ska påverka EU:s regelverk så lite som möjligt. I detta syfte ska kommissionen delta som observatör i förhandlingarna och ska informeras om framstegen och resultaten under alla stadier av förhandlingarna. Frankrike och kommissionen kommer att rapportera till arbetsgruppen för civilrättsliga frågor när det är lämpligt. Vissa förhandlingsdirektiv bör utfärdas tillsammans med rådets beslut.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om tillstånd för Frankrike att förhandla om ett bilateralt avtal med Algeriet om rättsligt samarbete i familjerättsliga frågor

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81.3,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹⁰,
i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och
av följande skäl:

- (1) I en skrivelse av den 8 december 2016 uppmanade Frankrike kommissionen att lämna tillstånd till förhandlingar om ett bilateralt avtal med Algeriet om rättsligt samarbete i civilrättsliga och handelsrättsliga frågor. Syftet var att modernisera och konsolidera tre gällande bilaterala avtal från 1962, 1964 och 1980.
- (2) Frankrike lämnade uppgifter som styrkte landets särskilda intresse av att förhandla om det utkast till avtal som överlämnats till kommissionen, med hänvisning till de särskilda ekonomiska, kulturella, historiska, sociala och politiska banden mellan Frankrike och Algeriet.
- (3) Frankrike lämnade i synnerhet uppgifter om det stora antal algeriska medborgare som är bosatta i Frankrike och antalet franska medborgare bosatta i Algeriet, samt om den särskilda vikten av handelsutbytet mellan de båda länderna.
- (4) Förbindelserna mellan EU och Algeriet bygger på Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Demokratiska folkrepubliken Algeriet, å andra sidan¹¹, vilket trädde i kraft 2005. Detta utgör den rättsliga ramen för parternas förbindelser i ekonomiska, handelsrättsliga, politiska, sociala och kulturella frågor.
- (5) I artikel 85 i Europa-Medelhavsavtalet föreskrivs att det är väsentligt med ett rättsligt och judiciellt samarbete och att det utgör en nödvändig komplettering av annat samarbete mellan EU och Algeriet, samt att detta samarbete vid behov även får inbegripa förhandlingar om avtal på dessa områden
- (6) EU:s förbindelser med tredjeland i frågor som rör rättsligt samarbete i civilrättsliga och handelsrättsliga frågor bygger på den rättsliga ram som utvecklats av Haagkonferensen för internationell privaträtt, i enlighet med multilaterala principer.

¹⁰ EUT C , , s. .

¹¹ Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Demokratiska folkrepubliken Algeriet, å andra sidan, EUT L 265, 10.10.2005, s. 1.

Algeriet deltar dock inte i Haagkonferensen för internationell privaträtt och har hittills vägrat ansluta sig till de centrala konventionerna.

- (7) Trots detta framstår utkastet till avtal som till stor del inspirerat av det system som inrättats av Haagkonventionerna och av den EU-lagstiftning som antagits i dessa frågor.
- (8) Många av frågorna i utkastet till avtal mellan Frankrike och Algeriet berör EU:s regelverk, i synnerhet EU-lagstiftningen i familjerättsliga frågor. De frågor som regleras genom dessa internationella åtaganden omfattas därmed av EU:s exklusiva externa befogenhet. Medlemsstaterna får förhandla om eller ingå sådana åtaganden enbart om de fått unionens bemyndigande i enlighet med artikel 2.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) jämförd med den materiella rättsliga grunden i artikel 81.3 i EUF-fördraget.
- (9) Eftersom EU har befogenheter i de flesta av frågorna bör Frankrike regelbundet rapportera till kommissionen om genomförandet av förhandlingarna. Både Frankrike och kommissionen kommer att regelbundet informera arbetsgruppen för civilrättsliga frågor om utvecklingen.
- (10) Det finns inget som tyder på att det planerade avtalet med nödvändighet skulle påverka EU:s regelverk i negativ riktning. Det är dock lämpligt att tillhandahålla förhandlingsdirektiv för att säkerställa att risken för negativa effekter minimeras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Frankrike beviljas härmed befogenhet att förhandla om ett avtal med Algeriet om rättsligt samarbete i civilrättsliga frågor på det familjerättsliga området, förutsatt att följande förhandlingsriktlinjer följs:

- Algeriet informeras om att Europeiska kommissionen ska delta som observatör i förhandlingarna och kommer att få information om alla framsteg och resultat i de olika stadierna av förhandlingarna.
- Algeriet uppmuntras att överväga att ansluta sig till de centrala familjerättsliga konventioner som utarbetats av Haagkonferensen för internationell privaträtt och att noggrant analysera de skäl som hittills hindrat Algeriet från att ansluta sig.
- Algeriet informeras om att det efter avslutade förhandlingar krävs tillstånd från Europeiska unionens råd innan parterna får ingå avtalet.
- Algeriet informeras om att tillståndet från Europeiska unionens råd att ingå avtalet, på kommissionens förslag, kan föreskriva att avtalet ska ha en begränsad giltighetstid (exempelvis fem år) och att det därefter kan behöva omprövas.
- En bestämmelse införs som föreskriver att beslut som erkänts i Frankrike i kraft av avtalet därefter inte kan cirkulera i EU:s övriga medlemsstater.
- Det säkerställs att bestämmelserna om rätten att vägra delgivning av handlingar anpassas till bestämmelserna i artikel 12.3 i den omarbetade förordningen om delgivning av handlingar, så att mottagaren får vägra att acceptera delgivningen antingen vid delgivningstillfället eller inom två veckor från delgivningen.
- Algeriet informeras om att andra förhandlingsdirektiv kan komma att behövas i framtiden, beroende på hur förhandlingarna utvecklas.

Artikel 2

Förhandlingarna ska föras i samråd med kommissionen.

Frankrike kommer att regelbundet rapportera till kommissionen om de åtgärder som vidtagits med anledning av detta beslut och kommer att samråda med kommissionen regelbundet.

På kommissionens begäran kommer Frankrike att skriftligen rapportera om genomförandet och resultatet av förhandlingarna.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den [...] dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*